

DELFI ROCA
Membre del consell nacional de SDP

PLAÇA DEL POBLE

Tots al carrer

Les caretes del poder van caient i queden al descobert les estratègies de control social

La darrera setmana ha estat atípica. Les reivindicacions del personal del Punt de Trobada i del personal de l'Administració han mantingut expectant el país, fins al punt que allò mai vist va esdevenir normal. Es va fer història. A poc a poc, la por per reclamar es va esvainent. Al mateix ritme, les caretes del poder van caient, i deixen al descobert les seves estratègies de control social.

Cal acceptar, però, que en certs aspectes formals encara som una mica llepaires. Si no, com s'entenen els agraïments fets als serveis públics que van ser mobilitzats per controlar, guiar, mantenir els manifestants controlats mentre duraven les reclamacions? Que encara no som prou grandets per organitzar-nos sols? Cal aplaudir uns serveis retribuïts per realitzar la seva tasca? Els que es mereixien un fort aplaudiment són aquelles persones que, de forma altruista, van dedicar temps i esforços per organitzar i dur a terme aquestes mobilitzacions.

Cal dir que el traçat triat per a la marxa del Punt de Trobada passava sempre lluny dels habitatges, menys quan no era possible. Per aquest motiu, se'ls va veure el llautó als que, des de dalt, es van cuidar de fer desfilar 500 persones per la vora del riu, per intentar que la seva reivindicació només la sentissin les truites del Valira. A diferència dels funcionaris, que sí que van poder tallar carrers i desfilar pel bell mig de les

capitals. Això sí, les dues manifestacions van gaudir de cotxe zero i camió escombra. Tanmateix, quina diferència de tracte entre la Vuelta a la rotonda i el Tour dels funcionaris!

Ara bé, si aquestes mobilitzacions es miren des de dalt d'un balcó, la percepció canvia. Els poders polítics i econòmics ens miren ben tranquils, ja que ens saben mansos. Si les permeten, fins a cert punt es poden significar com a democràtics. Però, en un país amb una

---

Quina diferència de tracte entre la Vuelta a la rotonda i el Tour dels funcionaris!

Els funcionaris sí que van tallar carrers i desfilar pel mig de la ciutat; els altres, no

---

veritable cultura democràtica, no s'hauria arribat a aquesta situació. Ans la contrari, podríem ser el tercer o el quart país més feliç del món, en un rànquing en què, un cop més, Andorra ni hi surt.

De manera que les marxes, les reclamacions, les xiulades ensordidores, sempre que siguin puntuals, no faran trontollar res. El poder està tranquil, ja que se sap impune. Una prova d'això la tenim en la fatxenderia mostrada pel Go-

vern, que va amenaçar d'entrar a tràmit parlamentari la reforma de la Funció Pública el mateix dia d'inici de la vaga. Tota una provocació de qui actua amb la convicció que les seves accions no li comportaran conseqüències negatives.

Una altra prova d'aquest tarannà governamental van ser les paraules del ministre de carreteres. Va dir que agafaria la maquineta de fer punta, començaria a dibuixar la rotonda del Punt, faria quatre números i inclouria la despesa en una futura llei del pressupost. Ho va dir sense despenjar-se, malgrat els anys que fa que li reclamen.

Per això, si ens volem governar a nosaltres mateixos, sense ingerències, ho hem de poder fer amb unes poques persones amb cap i bon cor. Vist el que s'ha vist, des d'una òptica progressista, qui es vulgui enfrontar amb l'establishment, amb l'objectiu de fer realitat la societat que la majoria anhelem, ha de practicar la desobediència constructiva. Perquè desobeir lleis que vagin en contra dels nostres drets, o que, fins i tot, vagin a l'encontre de la Constitució és un deure ciutadà.

Altrament, l'autoritarisme incompetent actual, amb les seves polítiques fallides, alimentarà aquí les mateixes forces polítiques excloents que estan destruint Europa. Si ens quedem amb els braços plegats, ens podríem trobar tots al carrer, expulsats de les institucions.